

Arkiv för: [Februari 2004](#)

2004-02-29

□ 12:30:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Skottdagen

Jag läste i dagens tidning om en man som i dag fyller 100 år. Är man född den 29 februari infaller 100-årsdagen på rätt dag. Såvida man nu inte är född på ett jämt århundrade eftersom man det året hoppar över skottåret om det nu hade varit ett skottår. Anledningen till att år 2000 ändå blev ett skottår beror på att de två första siffrorna (20) är delbart med fyra. Då behåller man skottåret.

Det här fascinerar mig. Vi måste trixa och ha oss för att inte sommarmånaderna slutligen ska infalla på vintern. Och vi fortsätter att trixa och ha oss. Vi har använt oss av Julius Caesars kalenderberäkning fram till för några år sedan. Därefter gick vi över till den kalender som kyrkan föreskrivit. Skillnaden? Skottdagen inföll fram till 1996 den 24 februari ett skottår. Sedan 2000 infaller skottdagen den 29 februari. Caesars kalender hade en februarimånad med endast 23 dagar, varför extradagen – skottdagen – blev den 24 februari. Det behöll vi i det längsta trots att vi lade till ännu fler dagar i februari för att rätta till Caesars räknepel. Nuvarande kalender, den vi följer, instiftades av påven Gregorius XIII på 1500-talet men vi väntade femhundra år innan vi fullt ut anammade den.

I dag får jag passa mig. Det är väl fortfarande som så att på skottdagen har kvinnor rätt till att fria till mannen? Några kanske skulle hävda att detta inte vore modernt, tidsenligt eller särskilt jämställt. Men kanske inte alla... Hu.

Källa: [Aftonbladet](#)

 • [Ändra..](#)

2004-02-28

□ 22:35:00, Kategorier: [Schlagermassaker](#)

Schlagermassakern – sjätte året, del 2

Jag fortsätter [förra veckans](#) iakttagande kring melodifestivalen. När det gäller schlagers, framträdande och koncept är jag lite känslig och kräver oerhört mycket, varför jag väljer att lyfta fram kritik före beundran.

Låt nr 1 – Fredrik Kempe, Finally

Typ av låt: Disco men utan rätta tempot.

Schlagerkoncept: Brygga och tonartshöjning.

Kläder: Svart och vitt.

Specialeffekt: Eld.

Övrigt: Okej. Låten kanske inte var den bästa och pianointrot inte det mest lyckade eftersom Kempe flåsade i mikrofonen så att man ingenting hörde. Annars är det just Kempes röst jag imponeras av då där finns en bredd. Operarösten hade gärna fått mer utrymme enligt mig. I motsats till förra veckans operamaradör.

Låt nr 2 – Baccara, Soy tu Venus por esta noche

Typ av låt: Disco men utan rätta tempot.

Schlagerkoncept: Brygga.

Kläder: Svart och vitt.

Specialeffekt: Den avslutande Sverigekläningen.

Övrigt: En textrad minns jag. "Dabidabidada". Annars var detta väldigt tråkigt. Tre minuter att genomlida är en lång tid med väsende falsksång. Baccara var Baccara och hade inget nytt att komma med.

Låt nr 3 – Fame, Vindarna vänder oss

Typ av låt: Svensk lagomlåt utan catch eller hook.

Schlagerkoncept: Brygga och tonartshöjning.

Kläder: Svart och brunt.

Specialeffekt: Carolafläkt. Inte vände de sig om för det trots låttiteln.

Övrigt: Verser och refräng fungerade inte ihop utan var egentligen två helt olika låtar. Det som förvånade mest var hur tydligt falskt det låt i de högre partierna. Gitarrytmen var bra, men det var också allt. Förutom Carolafläkten hade man också stulit Främlingslutet. Hittills i år har fyra Fame Factory-elever deltagit.

Låt nr 4 – Jennifer Eskola, You are the sunshine of my life

Typ av låt: Jag funderar fortfarande på det.

Schlagerkoncept: Saknades.

Kläder: Rosa och brunt.

Specialeffekt: Eld.

Övrigt: Herre, du min skapare! 1) Sjunger man en låt kanske man ska sjunga till den låt som spelas upp? 2) Hade skuttandansarna tics? 3) Detta var en tydlig ballad men hade upptempo som förstörde låten. 4) Sånggröst? 5) Såg arg ut genom att visa tänder, rynka på näsan och stirrig blick. Scenspråk? Någon? Hallååå?

Låt nr 5 – Pay TV, Trendy discoteque

Typ av låt: Synthpop trots titel. Kraftwerk på speed.

Schlagerkoncept: Tonartshöjning.

Kläder: Svart och cerise.

Specialeffekt: Epilepsiframkallande blinkljus.

Övrigt: "Woo, wow, woo, oh, yeah". Tänk att få stim-pengar för de orden. I övrigt satt jag och blundade och höll för öronen.

Låt nr 6 – Anne-Lie Rydé, Säg att du har ångrat dig

Typ av låt: Typiskt dussinkomp à la Rydé.

Schlagerkoncept: Brygga och tonartshöjning.

Kläder: Guld.

Specialeffekt: Skreva med benen typ "I see Rome, I see Paris, I see..." (förklaring: fri insyn).

Övrigt: Versen var bra men refrängen så oerhört seg där ooordeeen skuuulleeee draaaas uuuut iii deet oäääändliiiiigaaaa. Åtminstone ingen dålig låt, men långt ifrån bra ändå.

Låt nr 7 – La Roxx, (Are U) Ready or not

Typ av låt: Pop.

Schlagerkoncept: Brygga och tonartshöjning.

Kläder: Vitt och blekrosa.

Specialeffekt: Koreografi snodd från Madonnas Vouge-framträdande på MTV som var 1700-talsinspirerat.

Övrigt: Inget att komma ihåg. Särskilt inte sångrösterna som fick backas upp starkt av kören.

Låt nr 8 – E-Type, Paradise

Typ av låt: Europop.

Schlagerkoncept: Brygga.

Kläder: Svart och rött.

Specialeffekt: Bomber och eld? Nja, det förväntade jag mig. Det jag inte förväntade mig var att få se M:s stjärtklyfta när han headbangade över trummorna.

Övrigt: Jag säger bara: Nana Hedin. *vågen* Det var allt.

Resultat

Förra veckan sa jag att de fem som skulle gå vidare till omgång två skulle bli Kempe, Baccara, Rydé, Fame och E-Type. Det stämde så när på ett namn. Baccara gick inte vidare men det gjorde La Roxx. Min kristallkula måste ha varit grumlig.

Slutfinal

Fame

E-Type

Andra chansen

Anne-Lie Rydé

Fredrik Kempe

5. La Roxx

6. Pay TV

7. Baccara

8. Jennifer Eskola

Slutord

Jag hade tre favoriter totalt vilket inte säger mycket då jag bara tyckte de var bättre än konkurrenterna. Annars var det över lag bättre låtar den här lördagen jämfört med förra. Därför kunde jag också telefonrösta för första gången. Vem/vilka säger jag inte. Det skulle avslöja vem som ger mig kåtslag eftersom jag inte röstade på låt. Alla sätt är bra, utom de dåliga, som bekant. Kanske jag borde betygsätta hur mycket kåtslag de olika artisterna ger mig?

Fortfarande hoppas jag att den riktigt bra schlager dyker upp. Det är ju ändå två delfinaler kvar.

Jag testar kristallkulan igen. De fem som går vidare nästa vecka är Bubbles (ryyys), Gladys del Pilar, Sandra Dahlberg, Hanson/Carson/Malmkvist och Bosson.

 • [Ändra..](#)

2004-02-27

📅 18:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Hyresvärden II

Tänk så mycket energi jag lagt ner på att försöka upprätta en kontakt med min hyresvärd. För att på ett smidigt sätt ta mig till dem (det här låter märkligt) så åkte jag in till jobbet. Tanken med det var att där först ringa och kolla mellan vilka klockslag de skulle ha öppet samt för att enkelt få en flärdtjänstresa för själva transporten dit. Jättefuffigt, tyckte jag. Samtidigt skulle jag genom detta förförande göra två flyg på smällen. På jobbet skulle jag få lite frukost samt få ta farväl av den elev jag knappt fått träffa p.g.a. min sjukskrivning. Nå, jag fick både äta frukost och träffa "min" elev. Problemet var återigen kontakten med bostadsföretaget. När jag ringde dit blev jag mött av en telefonsvarare som så klämkäckt förklarade att de varken tog telefonsamtal eller besök. På fredagar.

Visst, ja. Jag måste avboka mitt tandläkarbesök nästa vecka. Eftersom jag inte blivit sjukanmäld till Försäkringskassan går jag miste om cirka 6 000 kr. Det är betydligt mer än tandläkarbesöket jag får stå över under mars månad.

Buffert? Har jag ingen ekonomisk buffert? Nej, knappast. Senast jag fick en heltidslön var i december 1998. Lön och lön. Vad kallar man egentligen det som kastas till en inom ett kvinnodominerat yrke? Ära, yrkesstolthet och kall?

Motströms. Kamp. Luttrad. Envis.

 • [Ändra..](#)

2004-02-26

□ 20:45:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Hyresvärden

Jag ska byta bostad till en handikappsanpassad lägenhet. Nu har jag dock fått beskedet att min nuvarande hyresvärd är den som ska ordna detta åt mig då de förvaltar många fastigheter och därmed kan lösa min hemsituatation. I morgon är min enda chans att kunna ta mig till hyresvärden för att lämna in intyg och begära omflyttning, innan jag åter börjar jobba.

Problemet är att man bara har öppet vissa timmar varje dag och jag vet inte när. "Enkelt", tänkte jag och började leta information då jag behöver ett telefonnummer för att ringa dit och höra när de har öppet. Jag fann lägenhetspärmen med alla telefonnummer. Synd att det bara var de telefonnummer som gick till förförä fastighetsägaren. "Ah, internet", tänkte jag optimistiskt och började söka.

Min hyresvärd existerar inte. Finns man inte på nätet så existerar man helt enkelt inte. Jag tror att här finns en medveten strategi då man inte vill veta av sina hyresgäster. Bland annat håller fönsterna på att falla ut men det är inget man åtgärdar. Utemiljön håller på att förfalla, men man bryr sig inte. Mina vattenledningar är trasiga och springer snart läck. Hissen kan vara avstängd i dagar då jag får sjukskriva mig då jag inte kan ta mig till jobbet. Varmvattnet brukar vara avstängt.

Min hyresvärd köpte fastigheten för att göra ett börsklipp då man är ett amerikanskt börsnoterat bolag som köper, låter förfalla, höjer hyrorna och sedan säljer till högstbjudande. Så har åtminstone tidningarna beskrivit det hela.

Jag letade fram hyresavin. Jo, där fanns ett telefonnummer. Det ska jag slå i morgon och se om någon svarar. Numret finns inte med i Gula sidorna. Adressen existerar inte heller enligt kartor. Ett boxnummer finns bredvid den icke existerande adressen på hyresavin. Söker jag på boxnummer ser jag att det går till det börsnoterade dotterbolaget som inte har hand om uthyrning. Vad ska man egentligen tro?

 • [Ändra..](#)

2004-02-25

□ 23:30:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Läkarassistenter

För en tid sedan skrev jag om situationen kring [Torsby](#) där falska läkare fått arbeta som läkare. Tyvärr kan jag inte länka till dagens [Dagens medicin](#) där man skriver mer kring detta, i vilka fall en icke utbildad läkare får agera

läkare. Därför får jag istället citera och berätta med egna ord...

Som jag nämnt tidigare får en medicinstuderande efter dispens från Socialstyrelsen lov att rycka in på sommaren som läkare efter termin 9. Då är de vikarierande underläkare.

Sedan kommer det kniviga. Före termin 9 får studerande lov att under utbildningen arbeta som läkarassistenter. Denna "yrkestitel" protesterar Socialstyrelsen mot eftersom titeln kan vara missvisande samt alltför snarlik den skyddade titeln läkare. Problemet, det stora problemet, är att det inte finns någon författning som reglerar vad en läkarassistent får lov eller inte lov att göra.

Nu har Läkarförbundet arbetat fram riktlinjer gällande läkarassistenternas arbetsuppgifter. För det första måste en läkarassistent få en skriftlig delegering för att få utföra de uppgifter som en färdigutbildad läkare får göra. Alternativet är att uppgifterna utförs under uppsikt av en läkare. De uppgifter en läkarassistent får lov att utföra har också dragits upp.

En läkarassistent får lov att:
Delta vid olika undersökningar.
Skriva daganteckningar och epikriser (slutanteckningar).
Ta upp anamnes (sjukhistoria) från patienterna.
Diktera journaler.
Delta i ronder.

Läkarassistenten får lov att göra mer än så här, men då måste det vara en delegering och/eller under överinseende av en legitimerad läkare. Dock får en läkarassistent aldrig förskriva läkemedel (skriva recept).

Det som egentligen kännetecknar vård, är "att all vård sker i överensstämmelse med vetenskap och beprövad erfarenhet och att patienten ges en sakkunnig och omsorgsfull vård som uppfyller dessa krav". Det var väl det som inte skedde i Torsby...

 • [Ändra..](#)

□ 09:30:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

I tanken

Visualisera följande i tanken.

Klockan ringer 4.00 och mannen i huset går upp för att ta sig till jobbet. Övriga medlemmar i familjen sover och gör det fortfarande när han går hemifrån en timme senare. På väg till bussen kommer han på att han glömt matlådan hemma på diskbänken och suckar lite uppgett. Någon tid att vända för att hämta matlådan finns inte då han har både en buss och ett jobb att passa. Den första timmen på jobbet går trögt eftersom han inte fått tillräckligt med sömn under natten. Hustrun kom inte hem förrän vid elvatiden kvällen innan då hennes arbetspass är förlagda till kvällar. Trots att han varje kväll behöver lägga sig tidigt, brukar han vänta tills hustrun kommit hem för att alls få en chans att prata med henne i veckorna.

Nå? Vilken hudfärg hade mannen? Vit? Hur tänkte du? Är vitt normen och ett inlärt beteende när vi drar paralleller till våra egna liv? Är det inte märkligt eftersom vi lever i ett mångkulturellt samhälle och i en värld vi rör oss fritt i? Är ett inlärt beteende det samma som fördomar? Kan vi lära oss att tänka om och inte dra förhastade slutsatser? Varför reagerar vi som vi gör?

Ovan var en tanke som slog mig i natt. Det störde min nattsömn rejält eftersom jag själv inte har några svar på frågeställningen.

 • [Ändra..](#)

2004-02-24

□ 23:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Nattugglor

Ibland förstår jag inte det jag läser.

Blottare vid skola i Kristianstad i natt

Det är oerhört. Särskilt allvarligt hade det väl varit om det var dagtid när barn går i skolan. Jag läste vidare...

Det var när flickorna skulle lämna skolan vid halv fyratiden som mannen dök upp.

Halv fyratiden på natten? Kl. 03.30? Flickor? Jo. Det kan nog stämma. Har jag inte helt fel så är det lite av ett internat, men varför går man ut kl. 03.30? Blottaren glömmer jag i sammanhanget då allt det andra verkar så otroligt och osannolikt. Även om det är sant. Vi lever i en märklig värld och jag förstår mindre än vad jag vill erkänna.

Källa: [Kristianstadsbladet](#)

 • [Ändra..](#)

□ 18:30:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Jonas is

Jag gjorde en [Google](#)-sökning på "Jonas is"... och inget stämmer in på mig. Tror jag.

Jonas is pushing sixty, nearly bankrupt and keeping his mistress happy as his sixth wife is dying.

Jonas is sleeping after a long day of sex and sweat, when a ghost sneaks into his room and goes to town on his ass.

Jonas is Baptized!

Jonas is a Java implementation of the EJB 1.1 specification.

Jonas is a 5-year-old male of the dragon species.

Jonas is smart and makes good things with the puck.

Jonas is getting married.

Jonas is an affiliated Anusara Yoga teacher and is currently training on-goingly with NN.

Jonas is one of the best of the young writers who breathe a new freshness into the traditional Western.

Dean Road cemetery Liverpool where Jonas is buried is closed and is very overgrown and abandoned.

Jonas is in Mexico after having sex with his travel agent.

 • [Ändra..](#)**2004-02-23**□ 15:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Storstäd

Nu har ömma modern rest hem igen och lämnat mig kvar med ett välfyllt kylskåp. Ja, det räcker säkert en hel vecka. Det är svårt att få handlat så här då frukt och grönt inte kan bunkras upp. Jag hoppas fortfarande på hemtjänsten som än så länge tiger still. Moderskeppet landar inte förrän i slutet av april nästa gång. Till dess har jag svultit ihjäl om inte hemtjänsten börjat fungera.

När jag flyttade till Göteborg för snart fyra år sedan, kastade jag massor av saker som jag inte ville ha med mig. Dock hann jag inte gå igenom allt, utan fick snällt ta det med mig. I dag har jag börjat gå igenom de sakerna som mestadels är papper, papper och åter papper.

Där jag satt och gick igenom gamla papper fann jag en del som väckte känslor. Bland annat fann jag ett brev daterat 1990, från farmor. Det gjorde mig lite sorgsen eftersom jag inte förstod finskan (dessutom svårläst – darrig stil), jag har bara träffat farmor två gånger samt att hon dog för några år sedan.

Däremot kastade jag konsekvent alla brev jag fann från en före detta vän som sagt upp bekantskapen på grunder jag inte förstår riktigt.

Hur gör egentligen ni andra med vykort? Själv sparar jag allt och har så alltid gjort. Det är ganska kul att dels se motiven samt läsa hälsningarna. Jag vet bara inte när jag ska göra det. På ålderdomshemmet och där sitta och fråga mig själv vem ”gudmor” var? Kanske det varit bättre om jag satt in alla vykort i album och inte haft dem huller om buller i X antal skokartonger?

En fråga jag börjat ställa mig, är var jag ska göra av alla amerikanska direktimporterade serietidningar jag samlat på under tio års tid. Jag tror att jag har cirka 10 000 tidningar som jag varken har framme eller någonsin läser. Sälja? Ja, hade jag haft bil hade jag stuvat in dem där och kört till närmsta antikvariat för serietidningar om det så bara gett mig 5 kr för hela samlingen. Det hade varit tråkigt då samlingen förmodligen är värd närmare 100 000 kr, men bara för att bli av med dem.

Jaha. Vad ska jag nu göra? Ska jag fortsätta att röja i bråtet eller ska jag förlänga pausen till att vara resten av dagen? Äsch, jag får se. Se och se. Kanske jag ska titta ut på all snön som kom i går? Det är vackert. Klarblå himmel, kallt och solsken. Hade jag kunnat hade jag gått ut. Det har jag inte kunnat sedan i torsdags. Jag har blivit sämre i kroppen och håller inte med doktorn som sa att skovet skulle ha gett med sig till förra måndagen. Jag är fortfarande progredierande. Numera har jag ingen känsel/är domnad upp på magen och halva ryggen. Bara det försvinner under veckan, för nästa måndag är sjukskrivningen slut.

 • [Ändra..](#)□ 00:30:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Skrivbordsunderlägg

Det var [r2](#) som ställde frågan vad vi har för skrivbordsunderlägg till våra datorer. Själv skiftar jag ofta. Ibland är det XP:s default, ibland bara en färg. Oftast är det dock en bild.

Just nu har jag en bild tagen från min sista lägenhet i Kristianstad. Från femte våningen hade jag utsikt över en f.d. bondgård som fanns kvar från tiden innan bostadsområdet Gamlegården byggdes. I horisonten ser man [vattentornet](#) som ligger bredvid tågstationen. Annars måste jag säga att jag bodde i ett område med mycket

växtlighet.

Nej, jag saknar inte Kristianstad. Jo, lite. Nu när modern besöker mig får jag höra mycket om den gamla hemstaden och jag drar mig till minnes en massa som jag trodde var glömt och begravet. Lite nostalgikänsla, men aldrig att jag vill flytta från Göteborg. Aldrig. Aldrig är i och för sig en lång tid och inte oändlig evighet, så kanske jag på ålderns (host) höst beger mig söderut igen?

 • [Ändra..](#)

2004-02-22

□ 13:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

MySQL

Det märks att jag använder MySQL för att få ihop en databas till webbloggen. Plötsligt gick det under tre timmar inte att komma åt och läsa här. Tyvärr är det inget jag kan åtgärda, när sådan fel uppstår, utan det ligger helt och hållet på webbhotellet. I vanliga fall brukar man inte få vänta tre timmar, men kanske en anledning är att det är söndag. Trist är det hur som helst.

 • [Ändra..](#)

2004-02-21

□ 23:45:00, Kategorier: [Schlagermassaker](#)

Schlagermassakern - sjätte året

Okej. Som vanligt är jag kritiskt när det kommer till melodifestivalen. Några kriterier ska uppfyllas - som brygga

och tonartshöjning. Dessutom har jag åsikter om låtarna, artisterna och sången. För att jag uppskattar schlagers, delar jag med mig av mina åsikter...

Delfinal 1, Karlstad. Det var märkligt att man både inledde och avslutade med Re-light my fire (Lulu/Take that). Den enda kopplingen i schlagersammanhang är att Lulu framförde Boom bang a bang i 1969 års upplaga av Eurovision Song Contest.

Dekoren var väldigt intetsägande vilket inte programledartrion var. Charlotte skötte sig bra även om jag inte förstod hennes "mormors trasiga gardiner"-klänning utan midja men som var öppen upp till skrevet. Public service? Nej, public fear!

Låt nr 1 - Nina & Kim, En gång för alla

"Plagiat" var min första tanke. Var detta en Pet shop boys-koreografi? Jag tänker på sjömännen. Med plagiat tänker jag på Village people och deras Go west, som också Pet shop boys gjort.

Tonartshöjning, ingen brygga, Främling-slut.

Låt nr 2 - Jocke Bergström, Still believe

Ah, en seg utfyllnadslåt. Även om kläderna inte var särskilt glamourösa, fanns där åtminstone lite glitter i form av en guldfärgad örn/fenix på t-shirten. Annars var det en märklig stageing - den saknades. Hållningen saknades. Hösäck!

Tonartshöjning, ingen brygga.

Låt nr 3 - Sarek, Älvorna

Deras bidrag förra året var en mardröm. Falsksången får det fortfarande att krypa längs ryggraden. Inte kan jag heller påstå att det nu blev bättre av att ha stoppat in ytterligare en sångerska i gruppen. Var detta ett etniskt bidrag? Varför var de då utklädda till vampyrer? Dessutom hade de snott dunket från Turkiets vinnarlåt förra året.

Ingen tonartshöjning, ingen brygga.

Låt nr 4 - Karl Martindahl, Love turns water into wine (och inte into love som det står på svt.se)

Årets första Fame Factory-elev som ännar melodifestivalen. Även om det inte var en egenhändigt skriven låt, så gick den i samma stuk som man är van att höra honom i. Jag gillar själv inte den här Beatles- och Roy Orbison-inspirerade musiken. Dock var min första tanke: "Har han kräkts nu?" eftersom han har för vana att göra just det p.g.a. nervositet. Jag vill väl inte gå så långt att jag säger att jag kräktes. Det vore inte rättvist. Jag bara inte uppskattade låten. Som dessutom var ett plagiat (enligt mig). Någon som minns The seed of love med Tears of Fears?

Brygga. Ingen tonartshöjning, men däremot ett Fame-tempo, d.v.s. låten drog ner i tempo innan sista refrängen. Låten slutade i moll à la John Lennon.

Låt nr 5 - LaGaylia Frazier, It's in the stars

Radiodisco, möjligen något som skulle funka på Studio 54 i New York. Så totalt intetsägande.

Tonartshöjning.

Låt nr 6 - Sara Löfgren, Som stormen

Kvällens andra Fame Factory-elev. Hon sjunger verkligen med glöd och inlevelse. Annars var väl låten varken bra eller dålig. Det enda jag är övertygad om, är att det skulle vara svårt att finna någon annan som skulle kunna göra denna låten rättvis. Dock skriver hon själv betydligt bättre låtar än den som hon framförde här.

Brygga. I GP skrev man att hon avskyr tonartshöjning. Tur då att det inte fanns i låten.

Låt nr 7 - Niklas Andersson, Tro på mig

Nej, det var inte trovärdigt. Kanske detta var kvällens mest och bäst skolade röst, men det passade inte för låten. Dessutom var låten sliskig.

Tonartshöjning.

Låt nr 8 - Petra Nielsen, Tango! Tango!

Nej. Usch. Ville inte Mendez ställa upp i år? Var In-grid bokade på annat håll? Annars gjordes den mycket till en musikallåt där sången dramatiserades fram.

Tonartshöjning, Främling-slut.

Slutresultat

Fem av åtta skulle gå vidare till andra omgången. Jag trodde att det skulle bli låt 1, 3, 4, 6 och 8. Jag fick rätt förutom att Nina & Kim inte gick vidare men att LaGaylia gjorde det. Vart tog Nina & Kim vägen? Jag såg aldrig dem efter sitt framträdande. De var förhandstippade vilket jag inte kunde förstå.

Sedan var det dags att försöka gissa vilka som gick till semifinal och vilka som skulle gå till Andra chansen. Också där fick jag visst rätt. Sarek och Karl gick till Andra chansen och Petra och Sara till semifinalen. Självklart.

Slutfinal

Sara Löfgren
Petra Nielsen

Andra chansen

Sarek
Karl Martindahl

- 5: LaGaylia Frazier
- 6: Niklas Andersson
- 7: Nina & Kim
- 8: Jocke Bergström

Slutord

Ingen låt föll mig i smaken. Här fanns ingen schlager som jag kommer att gå och tralla på. Det jag kommer att minnas mest är alla svarta eller vinröda kläder. Jag är glad att Sara gick till final även om jag inte tyckte låten var mycket att hänga i granen över. Vi får väl se hur Göteborg klarar nästa lördags deltävling. Mitt tips: Fredrik Kempe, Baccara, Fame, Anne-Lie Rydé och E-type går vidare till andra omgången. Kända namn lockar.

 • [Ändra..](#)

2004-02-20

□ 22:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fredagsfyran

[Fredagsfyran](#). Ett kärlekstema.

1. Är du kär i någon just nu?

Nej.

2. Vad "faller" du för?

Eh. Öh. Butts and brains?

3. Kan man vara kär i flera personer på samma gång?

Jo, men kanske inte riktigt på samma nivå.

4. Är alla hjärtans dag en förskräcklig tradition och ytterliggare en kniv i ryggen på bittra singlar?

Varken tradition eller kniv. Det är bara så totalt onödigt med denna komersiella dag som vi till vardags borde ge uttryck för med små medel utan att man ska behöva köpa rosor till dubbelt pris.

 • [Ändra..](#)

2004-02-19

□ 09:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Grannarna

Minns ni när jag berättade om min mördade granne i slutet av förra året? I dag skrev [tidningen](#) om det hela. En mycket tragisk historia.

Mannen: Akut panikångest med hallucinationer. In till psyk, ut från psyk. Mördar frun.

Kvinnan: Ringer SOS, polisen kommer och finner henne knivskuren. Avlider under operation.

Mannen: Förstår inte sin egen handling, försöker ta livet av sig i häktet och kommer att fortsätta försöka.

Kvar finns ett litet barn. Familjetragedi.

 • [Ändra..](#)

□ 08:51:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Morgonstress

Dagen började när klockan ringde 5.45. Hur stressigt det än skulle komma att bli så valde jag att somna om en halvtimme innan jag skulle upp och i väg till tandläkaren. Väl ur sängen fick jag skynda mig med morgonrutinen samt koka havregrynsgröt och borsta tänderna lite extra omsorgsfullt. Under påklädningen fick jag som vanligt kämpa med strumpor och skor. Enda sättet att få på mig detta är att jag lutar mig baklänges mot en vägg och balanserar på ett ben i taget. Inte bra för benen och efteråt kan jag bara hasa fötterna efter mig. I dag fanns inte tid

för vila innan flärdtjänsten skulle hämta mig. Men jag lyckades med allt. Jag var klar i tid. Jag stod med handen på ytterdörrens handtag när det ringde. "Ah, flärdtjänsten ringer för att säga att de väntar på mig utanför", tänkte jag.

"Hej, det är från tandläkaren. På grund av sjukdom måste vi avboka din tid".

panik

"Ja, ja. Visst. Ska jag ha ny tid? När? När? När?".

Jag blev stressad. Jag var ju tvungen att skynda mig att avboka bilen. Sju minuter före avresa fick jag tag i flärdtjänsten som naturligtvis klagade på att jag avbokade så sent. Ja, vad kan jag göra åt det egentligen? Som straff för att jag ringde så sent, drar man nu en av årets begränsade resor. På sätt och vis kan jag förstå det, men samtidigt inte. Ska jag råka ut för samma sak i framtiden? Då har jag snart använt mina förskottsbetalda och begränsade resor utan att ha kommit någonstans.

Nu kan jag vila. Det behöver jag så som jag stressat på totalt i onödan. I kväll kommer ömma modern som ska pyssla om mig och då måste jag absolut vara utvilad. När jag är trött blir jag elak och det förtjänar inte modern som kommer för att hjälpa mig.

 • [Ändra..](#)

2004-02-18

□ 20:42:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fotokissen

Som jag skrev [i natt](#), vräker sig kisse väldigt på min dator. Ofta skymmer hon sikten för mig så att det blir svårt att se vad jag gör på skärmen. Här är fotobeviset.

Oftast är hon en väldigt söt och fin kisse, men ibland... Ja, detta måste vara det minst fördelaktiga foto jag lyckats

få på henne. Gapar och skelar.

Kan ni förstå att jag blir rädd på natten när jag vaknar och har kissen stående i mitt ansikte med det uttrycket?

 • [Ändra..](#)

📅 18:10:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Patric och Sara

Via [Tobbe](#) fann jag denna mycket läsvärda dagboken som även omnämnts i en [artikel](#) hos Aftonbladet. Jag har stäckt läst från början och väntar nu på de dagliga uppdateringarna. Mitt omdöme: kusligt och tragiskt.

Fyra tidigare arbetskamrater råkade ut för något liknande. Två dog.

 • [Ändra..](#)

📅 13:49:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Mående

Vid förra veckans läkarbesök fick jag höra att jag egentligen inte borde vara sjukskriven då besvären inte drabbar händerna, utan benen. Kan så vara, men jag kan inte ta mig till eller från jobbet när benen inte fungerar. Kryckan är inte mycket till stöd. Därmed är jag fånge i mitt eget hem utan möjlighet till att handla mat. Nej, hemtjänsten har fortfarande inte hört av sig.

Ett förslag kom upp i går att jag skulle börja använda rollator. Gud förbjude! har min tanke varit varje gång det

kommit på förslag. Kryckor och rullstolar, helt okej. Rollator?! Nääää! Nu har jag dock börjat tänka om. En rollator skulle säkert kunna hjälpa mig betydligt när jag befinner mig i skov som drabbar benen eller som ger yrsel. Jag måste dock komma över min föreställning om gammal och skruttig. Det hjälpte lite att fylla år. Skruttig var jag redan men nu är jag gammal också. Jag förtjänar en rollator.

Jag skulle vara skovfri nu enligt doktors bedömning. Tvärtom. Det blir jobbigare och jobbigare för varje dag vad gäller att ta sig från punkt A till punkt B. Jag kan inte riktigt avgöra om det är positivt eller negativt. Jag upplever mer smärta än tidigare även om domningarna med känselbortfall finns kvar. Smärtan borde vara ett positivt tecken eftersom jag känner.

Kanske det är så att jag har pseudoskov ovanpå skovet? Gårdagens överansträngning (jobbesök) gjorde att det kändes värre i benen och det känns i dag också. Jag sover hårt och har svårt att vakna. Det är väl överansträngningen som gett pseudoskov tillsammans med skovet.

Det tär. Sjukdomen tär inte på psyket, men det gör väntan på sjukgymnastik, hemtjänst, flärdtjänst, bostad, arbetsmiljöförändring o.s.v. Bollarna som låg hos mig är nu alla i luften men de verkar hänga kvar där.

 • [Ändra..](#)

📅 12:17:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Uppdiktad intervju

Sjukhuschefen, på det sjukhus som vårdar den man som utsattes för mordförsök i Knutby, har klagat på Expressen. I tidningen står nämligen att man intervjuat den skottskadade 30-åringen och citerar honom från sjukhussängens. Det är bara det att ingen journalist/reporter har intervjuat honom. I tidningstexten nämns lite i förbigående att man citerar vänner till den skottskadade. Hur kan man kalla en indirekt skvallerkontakt för en intervju? Ingen verkar finna detta uppseendeväckande förutom sjukhuschefen. Expressen skyller i från sig och säger att man varit tydlig i texten med att återge att man citerar vänner och inte den skottskadade. Pressombudsmannen har några synpunkter, men inga starkare. Facktidsskriften [Journalisten](#) försöker vara neutral (som skriver om denna händelse).

Protesten från sjukhuschefen är befogad eftersom Expressen påstår att man besökt 30-åringen. Sånt ska inte vara möjligt. Ingen ska kunna ta sig in på en avdelning på det här sättet.

Sedan kommer min egen reflektion.

"Vår reporter och fotograf gick in i det väntrum där föräldrarna satt. De överlämnade blommor och frågade om föräldrarna kunde tänka sig att prata. Föräldrarna sade nej och våra utsända gick därifrån."

Det är väl ingen ursäkt? Ovan är Expressens förklaring på det inträffade, hur man gått tillväga. Det jag har fått lära mig är att ett sjukhusområde inte är öppet rum, d.v.s. inte är något allmänt utrymme oavsett var på området eller i lokaliteterna man befinner sig. Det finns inga rättigheter som medger att obehöriga vistas inom sjukhusområdet. Personal, vårdkrävande patienter och till viss del deras besökande närmaste får beträda området. Varför nämns aldrig sådant i dessa sammanhang?

 • [Ändra..](#)

📅 02:17:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Slampa!

Just nu ligger kissen bredvid den bärbara datorn och vrålstirrar på mig samtidigt som hon ligger på rygg. Var femte sekund lyfter hon på huvudet och dunkar huvudet i datorn. Söker hon uppmärksamhet tro? Hon ser lite gosesjuk ut, och det låter så också eftersom hon gnyr.

Varje kväll då vi lagt oss har vi som rutin att ha en liten gosestund där jag kliar henne på magen. Det får henne att spinna högljutt. Jag har hela tiden trott att hon njutit av detta, men nu börjar jag tveka. Jag börjar misstänka att hon bara uppoffrar sig för min skull. Varför skulle hon annars ligga och titta sig omkring? Hon verkar ha tankarna på annat håll. Det yttersta beviset måste vara att hon mitt i gosestunden börjar snarka.

Min kisse fejkar. Men så är hon en slampa.

 • [Ändra..](#)

2004-02-17

🕒 20:48:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Blunder

Jag har varit mäktat upprörd över att flärdtjänsten inte låter mig sitta fram trots deras beslut om just det sedan den 30 januari. I kväll var måttet rågat när jag tvingades in i baksätet med två andra passagerare. Jag satt där och försökte hålla ordning på kryckan, väskan och blomsterkvasten jag uppvaktats med på jobbet. Ja, inte för att jag behövde hålla i något, för sakerna var så fastklämda att jag inte kunde förlora dem. Värst var när jag skulle kliva ur bilen. Kryckan flög ut, jag kom inte åt säkerhetsbältet då grannpassageraren satt på låset o.s.v. Strul, strul, strul. Sedan är det så att jag inte kan lyfta höger fot varför jag med båda händerna fick ta tag i foten och lyfta ut den. "Du kanske skulle suttit fram", säger då chauffören och ger mig en smärre hjärnblödning med det uttalandet. "Det skulle jag ha gjort sedan tre veckor tillbaka", svarade jag upprört. Nej, det fanns inte med i min beställning denna gången heller. "Jag ska genast ringa flärdtjänsten", sa jag.

Uppkommen hämtar jag mina papper om beslutet från flärdtjänsten. Papper 1: beviljande av framsättesökning. Papper 2: Avslag på ensamreser. Papper 3: Så här överklagar du ett beslut. Papper 4: Överklagande. Papper 5: "retunera detta papper för att visa att du fått beslutet hemsänt snarast för att beslutet ska uppfyllas". Hjärnblödning nr 2...

Alltså är det mitt eget fel. Jag ska återsända ett papper. Varför har jag inte behövt det tidigare när jag blivit beviljad 1) flärdtjänst och 2) arbetsresor? Ett beslut är ett beslut är ett beslut? Det är väl bara att genomföra utan mitt godkännande? Jag har redan skrivit på en ansökan! Varför ännu en namnteckning? Jag begriper så lite.

 • [Ändra..](#)

🕒 09:39:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Munkavle

[Landstinget i Östergötland vill stoppa kritiska röster](#). Det förvånar mig inte alls. Samma policy verkar de flesta landsting (och kommuner) ha - att anställda inte får kritisera arbetsgivaren offentligt under pågående besparingar där vården försämras. Jag ifrågasätter detta starkt då landsting är offentlig verksamhet. Privat verksamhet kan jag förstå, att man där sätter munkavle. Kanske man vill tysta landstingsanställda då vården "ska vara lika för alla", vilket är en stor lögn sedan tio år tillbaka.

Varför är man så rädd när sanningar kommer fram? På vilket sätt skulle kritik kunna skada vården när det är politiska besparingar och politiska egenintressen som gör största skadan?

 • [Ändra..](#)

🕒 00:15:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Spårvagnar och rullstolar

[Västtrafik](#) eller [Västtragik](#)? Det har blossat upp en [strid](#). I flera år har Västtrafik lovat att anpassa spårvagnarna för att ta rullstolar, men än har inget hänt. Man har lovat och lovat. Av den anledningen har en privatperson startat en snarlik hemsida som beskriver detta. Självklart får man inte använda sig av samma loggo, hemsidedesign o.s.v., och detta har skapat problem. Själv tycker jag det är lite svagt att man hotar med stämning när det hela borde ses som en morot att uppfylla de brister som finns. Den energi man lägger på att hota en privatperson borde man lägga på att istället genomföra de utlovade förändringarna så att spårvagnarna kan ta rullstolar.

Själv kan jag inte ta spårvagn även om jag inte har rullstol. Det finns en rättviseaspekt i detta och så plumpt som man betett sig mot denna privatperson finner jag skrämmande.

Personen som driver sajten vill verkligen kunna åka spårvagn. Det förstår jag. Jag hoppas inte råka ut för samma öde som han då han åkt flärdtjänst. D.v.s. bryta ett ben och få hjärnskakning. Ja, det har sina risker att åka flärdtjänst.

Varför är där så mycket byråkrati och svårigheter när det gäller rättigheter för handikappade?

 • [Ändra..](#)

2004-02-16

□ 22:18:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dagboken som blev en blogg

Ser det annorlunda ut jämfört med tidigare? Jo, dagboken skrotades efter fem år men återuppstod direkt och är numera en blogg/blogg, eller vad man nu vill kalla det för. Anledningen till detta tilltag, från min sida, är att förenkla mina uppdateringar - varken mer eller mindre. Nja. Jo... jag var ju trött på den mörkgröna sidan också...

Upptäcker ni fel eller märkliga saker så säg till mig. Till viss del kanske inte det här scriptet, som jag använder, helt är översatt till svenska, men jag orkar helt enkelt inte. Jag är lat.

 • [Ändra..](#)

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Födelsedagen

34 år. Det ser gammalt ut. Åtminstone när man ser siffrorna framför sig. När allt kommer omkring får jag nog börja se mig själv som vuxen.

Tack för alla hälsningarna! Det värmdes även om jag inte kunde förstå hur alla kan veta att jag fyller år. Sedan slog det mig att det visst står på lite olika ställen på nätet.

Dagen? Nej, jag firade den inte på något sätt. Jag surfade lite, tittade på tv, vattnade blommorna, tvättade och så. En vanlig dag med andra ord. När moderskeppet landar på torsdag lär jag uppvaktas, enligt vad hon själv säger. Vi har redan gjort upp schemat för de fem dagarna hon befinner sig hos mig. Dag 1 - födelsedagsfirande. Dag 2 - namnsdagsfirande. Dag 3 - nyårsfirande. Dag 4 - semlor (på rätt dag dessutom?). Sedan för dag 5 fick vi problem i vår planering. Vi tror vi tar förskott på våffeldagen i slutet av mars.

Jo, jag fick en blomma i dag. Det var novemberkaktusen som just denna dagen fick för sig att uppvisa en enda liten ynkelig blomma. Det var väl rart?

 • [Ändra..](#)

2004-02-15

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dagbok fem år

I dag har dagboken funnits i fem år. Det går både upp och ner men jag verkar inte kunna släppa dagboken. Det som började som ett tidsfördriv blev en stor del av mitt liv. Fortfarande är jag glad över de kontakter dagboken givit mig. Anledningen till att jag fortsätter skriva har jag nämnt tidigare, tror jag. För mig har det blivit ett sätt att bearbeta dagens tankar och händelser. Ungefär som ett bevis på att jag verkligen varit med om något. Jag lever ett händelseöst liv, inbillar jag mig. Sedan läser jag lite i arkivet och inser att jag trots allt är med om en massa saker som väckt reaktioner hos mig.

Helt stämmer nog inte det jag skrev ovan. Jag är inte glad över alla kontakter. Särskilt inte över de som börjar fördöma, hota, förfölja, polisanmäla, insinuera, spelar ut folk mot varandra o.s.v. Jag anser fortfarande inte att jag har mig själv att skylla som fått ms eller att jag går i djävulens ledband bara för att jag inte är religiös. Men hur resonerar man egentligen med sådant här pack? Säger man något lägger de ihop 1 + 1 och får det till 419, och så börjar de om på ny kula då de anser att de fått vatten på kvarnen. Ja, man behöver inte ens säga något förrän de börjar tro en massa saker, gravt störda som de är. Lyckligtvis är dessa personer lätträknade.

Den stora frågan är om det blir några fler dagboksträffar. Det om något har varit höjdpunkterna. Som det är i nuläget verkar det åtminstone inte vara aktuellt för min del. Även om jag inte behövde resa (omöjligt) någonstans, så kan jag inte tänka mig att vara delaktig i någon planering för det. Det är otroligt krävande. Annars tackar jag ja, om jag får en förfrågan om irl-träff i Göteborg om någon annan står för fiolerna. Det var ett bra tag sedan jag var på en dagboksträff. Tur då att jag får träffa dagbokare på tu man hand emellanåt.

Någonting hände för ett dygn sedan. Plötsligt fick jag ont i benen. Sånt blir jag riktigt glad över. Det betyder att jag börjar få tillbaka känslan och jag har redan börjat kunna gå någorlunda normalt igen. Kanske jag kan släppa kryckan nästa vecka? Jag har redan överansträngt mig genom att dammsuga, men hemtjänsten har inte hört av sig än och jag stod inte ut med att gå hemma och bli fälld av dammråttorna.

 • [Ändra..](#)

2004-02-12

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Skandalerna

Detta är min tolkning och fantasi baserat på verkliga händelser.

Skandal 1

Statsministern: - Hörrö, Calle. Det där var väl trist som hände i Brunei?

Kungen: - Jo, jag förstår inte detta. Där var ju så trevligt och jag rycktes med av stämningen.

S: - Man vill nu använda din fadäs till att avskaffa monarkin.

K: - Är det inte lite hårt? Jag har ju skyllet ifrån mig enligt konstens alla regler. Utöver det har jag bett om ursäkt.

S: - Ja, vi är fullt nöjda med detta. Du ska inte oroa dig för din framtid som kung, det kommer inte att ligga dig i fatet. När allt kommer omkring så beter du dig som en fulländad socialdemokrat. Se bara vad som hände vid mitt besök i Kina. Se bara vad alla mina ministrar sagt under åren. Nej, oroa dig inte för detta. Vi är så stolta över dig. Du är vår bästa republikan och jag kan dra paralleller till Bush. Du är vår egen Bush.

* * * * *

Skandal 2

Advokat: - Du har blivit stämd för att utan behörighet ha opererat och skrivit ut läkemedel åt patienter.

Fake-läkare: - Men. Men. Vad har jag gjort för fel? Jag anställdes ju som läkare. Jag har bara utfört mitt arbete som läkare. Inte är det mitt fel att jag inte uppfyller de krav som finns?

A: - Ingen fara. Det är tjänstemän och politiker som gjort detta misstag möjligt. Problemet är att du nu blir stämd för att ha skrivit ut recept då det är olagligt. Inte heller det behöver du dock oroa dig för. Du behöver bara ange som skäl att du som anställd läkare utfört de uppgifter som ingår i tjänsten. Att du sedan inte uppfyllt kraven för tjänsten är något helt annat.

* * * * *

Min reflektion är att det är märkligt att kungen ska kallas till statsministern för en förklaring. Är det inte fel person med tanke på att samma fadäs skedde i Kina när statsministern var där? Man ska ju som sagt inte kasta sten i glashus. Vem är statsministern att döma i ett sådant här fall?

När det gäller Torsby är det sagt att det stora problemet blivit recepten som "läkaren" skrivit ut. Där tjänstemän och politiker är ansvariga för att den här situationen uppstod, så är det "läkaren" som är ytterst ansvarig för att olagligt utfärdat recept. Kryphålet är att förklara att man fått en tjänst och därmed "bara" utfört de arbetsuppgifter som ingår i tjänsten. Utan att vara insatt i ärendet så tror jag att "läkaren" inte kan dömas för mycket. Möjligtvis bara för att ha utfärdat narkotikaklassificerade preparat åt sig själv.

Slutsats? Jag bryr mig inte. Jag bryr mig inte om vad kungen säger eller gör. Jag tar heller inte ställning till om monarkin ska avskaffas eller inte. Det är ointressant. Samma sak gäller sjukhusskandalen i Torsby. Det gick för långt men det är inte "läkaren" som ska hängas. Åtminstone inte ensam. De som möjliggjort hela situationen är ansvariga, d.v.s. tjänstemän och politiker.

 • [Ändra..](#)

2004-02-11

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Gratis damklocka

Status quo.

I dag har jag lärt mig att 0,7 procent av befolkningen får hjärnblödning i lillhjärnan. I gruppen av de som lider av migrän är risken hela 5 procent.

Jag fick ett specialerbjudande från Ellos om nya kläder eftersom jag snart fyller år. Nja. Jag vet inte. Ska jag välja klänningen eller kjolen som de erbjöd? Är det meningen att jag till det ska ha damklockan jag fick i går gratis i samband med att jag beställde en ny badrumsmatta? Varför har man erbjudanden enbart till kvinnor när kunderna består av både män och kvinnor? Annars är det väldigt bra att kunna få hem varor nu när man inte kan gå ut. Hade det bara gällt mat också...

 • [Ändra..](#)

2004-02-09

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Torsbyläkarna

Nej, jag är inte det minsta förvånad. Och med den inledningen knyter jag an till [Sivs](#) iakttagande kring sjukhusskandalen i Torsby. Nu framkommer det att [29 studenter har agerat läkare](#) men inte heller det reagerar jag på. Självklart ser verkligheten ut som så att studenter får arbeta som läkare! Efter termin nio får studenter arbeta som underläkare sommartid efter dispens av Socialstyrelsen. Det är detta faktum som tänjts i Torsby. Den stora missen är att man anställt någon som inte gått svensk läkarutbildning samt efter bara åtta terminer (i Polen). Ändå fick inte ens detta mig att höja ett ögonbryn. Visst, det är slarvigt att anställa 29 studenter på olaglig grund. Det håller jag med om. Men. Att studenter jobbar som underläkare är inget man kan reagera över. Vad jag vet så har man gjort så över hela landet sedan det blev tillåtet i början av 90-talet då det var stor brist på läkare sommartid.

Nå, själv ska jag strax till en läkare som är specialist i invärtes medicin och neurologi med spetskompetens för ms och migrän samt forskar en del av sin tid. Då kan det väl vara värt att betala 420 kronor. 60 kronor för sjukresa. 300 kronor för läkarbesöket. 60 kronor för sjukresa hem. Hade jag inte haft flärdtjänst hade det kostat 600 kronor (sjukresa 150 + 150 kronor). Jaja. Arbetsgivaren ger mig fri sjukvård, så jag får tillbaka mina 300 kronor förutom att man då drar skatt på det. Annars tycker jag att det är dyrt eftersom medicinkostnader tillkommer under året. Jag får väl ändå säga att jag har tur i (det ekonomiska) sammanhanget. Att vara sjuk kostar pengar, särskilt om man då också är sjukskriven.

 • [Ändra..](#)

2004-02-08

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Livet är gott

Ja, jag vet inte vad jag ska skriva. Dagarna går och jag saknar inte arbetet. Lite märkligt är det att tiden går eftersom jag inte gör någonting om dagarna. Jag sover mycket men inte så mycket som jag vill. Vaken tid tittar jag på tv trots att där inte finns något som hägrar. Så mycket mer kan jag inte göra för tillfället. Det är också svårt att säga om jag blivit bättre eller sämre. Det stora problemet just nu är att få på sig strumpor, skor och byxor (inte i den ordningen). Mitt skov är verkligen en repris på hur det var för fem år sedan. Bara jag nu slipper att använda två kryckor, för det gör verkligen en handikappad. Det är omöjligt att öppna dörrar eller bära någonting. Annars tycker jag det blivit bättre trots allt. Kanske. Domningarna är lika hopplösa som innan, från midjan och nedåt, men känslan har fläckvis börjat återkomma.

I morgon är det dags för ett läkarbesök. Det känns som ett hinder. Det känns motigt. Först ska jag behöva klä på mig här hemma, åka till ett annat sjukhus i en annan kommun, klä av mig för att bli undersökt, sedan ta på mig igen. Nästan lika motigt känns det att kanske inte få fortsätta med sprutorna. Jag är inte särskilt road av att eventuellt få ett cellgift där biverkningen kan vara leukemi samt där medicineringen är kardiotoxisk. Vill jag bli bättre på bekostnad av något annat?

Jag borde inte ha tittat så mycket på tv i kväll. Nu har jag en fruktansvärd huvudvärk. Det får jag av långfilmer eftersom jag under en längre tid då stirrar på tv:n utan uppehåll eller paus.

Gud, så patetiskt ynkelig jag låter. Men jag mår bra. Mentalt sett. Livet är gott. Jag är i liv.

 • [Ändra..](#)

2004-02-07

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Jonas var en martyr

"Jonas är ett helgonnamn och det ursprungliga namnet är den 29 mars. Den helige Jonas led martyrdöden år 326 i Persien. Enligt legenden lades han naken i sträng kyla för att frysa ihjäl. Han överlevde dock tortyren eftersom han kunde hålla värmen genom högljudd bön. Man skar då av hans fingrar och tår och stack de stympade lemmarna i kokande beck. Men Jonas utstod även detta varför man till slut var tvungen att hugga honom i bitar som sedan slängdes i havet."

Vi är ett tåligt släkte.

 • [Ändra..](#)

2004-02-05

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Husbrand

Del 2

Jaha. Det har varit upplopp på mitt torg, för något år sedan. Beväpnade poliser har sprungit med dragna vapen bak mitt hus och letat efter en rånare. I höstas mördades en kvinna i grannhuset. Härom dagen fann man en mördad man inrullad i en matta i bagageluckan i en bil inte så långt härifrån. I natt [brann](#) det utanför mitt fönster (se del 1). Ändå trivs jag här och tycker att det är lugnt. Samtidigt kanske det kan bli bättre om jag flyttar till handikappsanpassad bostad om jag kommer till ett bättre område. Ja, inte Avenyn då där det är ständig skottlossning.

Nu är det förmiddag. Jag kan inte se att huset är skadat efter branden då alla ytterväggar står intakt.

Del 1

Den 20 september 2000:

Igår kväll satt jag så lugnt vid min kära dator när jag plötsligt tyckte mig känna lukten av rök. I och för sig så inbillar jag mig mycket, men jag var tvungen att springa runt i lägenheten för att lokalisera vart det kom ifrån. Det var starkast i hallen och påminde mycket som om en kastrull stått på spisen och torrkokt. Sådant som är så vanligt för lägenhetsbrand. Men vart kom det ifrån? Jag öppnade min dörr ut... RÖK!

Den gången var det falskt larm. I natt däremot...

Exakt kl. 03.30 vaknade jag av att någonting inte stämde. Det luktade rök. Stark, stickande brandrök. Första tanken var "inbillning" eftersom jag reagerar väldigt på dofter. Det räcker med att någon står och röker på andra sidan huset för att jag ska reagera. Ändå kändes något fel och jag lyfte lite lätt på huvudet och ser att det blinkar i hela lägenheten av något som kommer utifrån. Jo, utanför fönstret höll en brandbil. I nästa sekund såg jag ingenting p.g.a. all rök. Det brann.

Väldigt vad det far tankar genom huvudet på en i sådana stunder. Evakuering? Var brinner det? Är det allvarligt? Hur ska jag ta mig ut? Vart ska jag ta vägen? Rent konkret ville jag veta vart det egentligen brann. När röken stundtals skingrades såg jag att det var i grannbyggnaden, där en utländsk förening huserar. Samtidigt som jag konstaterar detta hör jag att hissen är i rörelse och i nästa sekund får jag en morgontidning inkastad. Nå, då visste jag med säkerhet att det inte brann i mitt hus. Brandkåren skulle knappast tillåta att ett tidningsbud gick in i huset och använde hissen.

Oron fanns där ändå för evakuering mitt i natten. Hur kraftig rökutvecklingen skulle bli visste jag inte eller hur

det skulle påverka. Trots att jag har alla fönster stängda så känns rökluften väldigt jobbig. För egen del oroar jag mig inte, men för lilla kissen. Nå, än så länge går det ingen nöd på henne. Hon har hela tiden tassat bakom mig när jag sprungit (nåja, linkat då) från fönster till fönster.

Nu en timme senare verkar det mesta lugnat ner sig. Fortfarande arbetar brandmännen utanför mitt fönster men de försvinner nog om ett par minuter. Nu är jag mest bara nyfiken på orsaken till branden. Tekniskt fel, pyroman eller hot mot föreningen?

Snart kan jag lägga mig igen. Man blir trött av att skärpa upp sig.

 • [Ändra..](#)

2004-02-04

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Tandläkarbesök

Som bekant har jag inte varit hos tandläkare på tre år. Framför mig har jag sett långa, många och dyra behandlingar där man dragit ut tänder, satt in stift, gjort kronor o.s.v. Särskilt har jag fasat för detta eftersom några tänder blivit kolsvarta och där jag misstänkt en trilslande visdomstand vara orsaken.

Efter mitt tandläkarbesök i dag fick jag veta tre saker. De svarta tänderna var tandsten (rena korallrevet). En trasig plomb ska bytas ut. Jag har inga hål.

Jag är bara så oerhört lättad, glad, tacksam och chockad. Chockad på ett positivt sätt.

Detta betyder att jag inte haft hål i tänderna på 6-7 år. Det tycker jag är starkt eftersom jag inte kan sköta tänderna optimalt med tanke på min dåliga handmotorik samt att jag längre tillbaka i tiden hade minst sex hål varje gång jag gick till tandläkaren.

 • [Ändra..](#)

2004-02-03

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Pianoklink

I dag har det varit bättre. Känseln har till stor del kommit tillbaka även om jag fortfarande känner domningar och stickningar samt trampar luft (ingen motorik i benen). Trots detta blir det läkarbesök nästa vecka för att se hur min sammantagna sjukdomsbild utvecklas. I mitt stilla sinne funderar jag på om man inte kommer att sätta ut min medicinering med sprutor. Varken Betaferon eller Copaxone har haft någon effekt. Vad återstår då i behandlingsväg? Cellgifter?

Flärdtjänsten har beviljat att jag får sitta fram men däremot fick jag avslag för ensamåkning. Jag vet inte om jag ska överklaga det beslutet än. Beslutet om "framsättesåkning" kom den 30 januari. Varför fick jag i går då sitta i baksätet för att en annan passagerare också hade beslut om att sitta fram? Märkligt. Som det är nu måste jag ha hjälp in och ur en bil p.g.a. benen. Vid sådana tillfällen är baksäte inget alternativ för mig.

I morgon ska jag till tandläkaren för första gången på tre år. Jag är väldigt orolig. Över hur tänderna mår och hur mycket detta kommer att kosta. Annars har jag inte tandläkarskräck. Jo, jag kanske får anledning till att bli

skräckslagen om jag ligger sönder tandläkarstolen. Jag såg en bild av den på nätet. Någon liten klen sak som svävar på en liten pinne och som är förankrad i en pelare, inte direkt i golvet. Hu.

I julklapp fick min granne ett piano misstänker jag. Det övas flitigt om dagarna men det stör inte nämnvärt. Visst, det är mycket fel och omtagningar, men det är avancerade låtar och inte bara Blinka lilla stjärna. Själv fick jag en flashback i dag av mina egna elorgellektioner som barn. Jag förstår inte varför jag i flera tog lektioner i elorgel. Jag var inte intresserad men föräldrarna krävde det av mig. Precis som de krävde att jag skulle vara med i Kyrkans ungdom och scouterna. Ibland saknar jag att få spela instrument men vet att jag inte längre kan spela orgel/piano. Det går bra att skriva på ett tangentbord men motoriken fungerar inte för piano. Jo, jag fick lära mig piano också även om det var på elorgel. En tanke som slog mig när jag hörde grannens klinkande, var att jag faktiskt kan läsa noter. Jag har alltid ansett att jag inte kan noter, men jo. Det går kanske lite långsamt då jag måste tänka, men jag kan läsa noter. Det är jag djupt imponerad av. En egenskap som jag inte tänker på eller har användning för, men kul att stärka självkänslan med. Jag kan läsa noter.

Det finns ett instrument jag önskar mig som jag inte blivit färdig till att köpa - munspel. Alternativet hade varit femradigt dragspel men de är tunga åbäken och kräver också fingerfärdighet. Nej, då verkar munspel vara ett bra instrument. Stränginsrument kan jag glömma, för dem kan jag inte spela på. Allt annat klarar jag med gehör. Om motoriken fanns.

Detta är sanslöst. Detta är svårt att smälta. Läkarbesök, tandläkarbesök, sjukgymnastik, hemtjänst, handikappsbostad, arbetsrehab, handledning, ergonomibesök, beteendevetarebesök, manligt nätverk o.s.v. Jag känner mig stressad av allt som händer just nu. Hur ska jag ta in allting? Allt engagerar mig och tur är väl det. Men ibland är viljan starkare än orken. Jag tar en sak i taget.

 • [Ändra..](#)

2004-02-02

□ 12:00:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Heltidssjukskriven

Jag borde ha något att säga. Det har ju ändå gått några dagar sedan sist. Nej, det finns inte så mycket mer att säga än att jag nu blivit heltidssjukskriven, väntar på hemtjänst och handikappsbostad. Jag förstår inte mina klivna känslor inför detta - glad, lättad och ledsen. Det känns som om jag har omyndigförklarat mig själv.

När jag vaknade i dag hade mitt tio dagar gamla skov förvärrats rejält. Kryckan, som alltid står redo vid ytterdörren, fick åter tas i bruk. För två veckor sedan tänkte jag "wow, jag mår ju riktigt bra". Det vände visst. Mina besvär i dag är benen och fötterna som smärtar rejält samtidigt som jag inte känner något när jag tar på huden. Jag känner inte beröring, smärta, kyla, värme o.s.v. förutom smärtan som egentligen sitter i hjärnan. Hjärnan tolkar det som smärta men det är bara fantomsmärtor. Egentligen är det lite farligt eftersom jag inte känner hur jag sätter ner fötterna eller vart jag sätter dem. Jo, det där med beröring. Smärtan förvärras tusenfalt vid beröring. Särskilt höger ben som absolut inte får vidröra sängen eller täcket på natten om jag vill ha någon sömn alls. Nej, jag kan inte förklara nyckfullheten eller inkonsekvensen av smärta med samtidigt totalt känselbortfall från midjan och nedåt.

Jaha. Vad gör jag nu? Jag kan inte stå, sitta eller ligga. Ibland har tankarna gått till ett akutbesök, men höstens erfarenhet var att man ändå inte gör det som skulle kunna bryta trenden av skov: kortisondropp. Alltså får jag fortsätta våndas tills det kanske vänder...

 • [Ändra..](#)